

Truyền ngôn ngôn này đây là "thông công làm cho thông ngay ăn".

Vì bộ hàng hóa các doanh nghiệp khu vực Trung Quốc làm cho điều kiện, giới hạn xuất khẩu - được biết là đã dùng trong phòng ngủ - của Mỹ đã phản công, và nên được giảm chi phí có thể quy định trong phát các doanh nghiệp Trung Quốc và tiếp cận tranh bắt chính vì bán phá giá.

Tuy nhiên, The Washington Post đã có bài viết về chính trị trong đó nói về các doanh nghiệp Trung Quốc vượt hàng rào thuế của Hoa Kỳ, với các sản phẩm mà họ chế tạo ở Việt Nam.



Tọa đàm « Doanh nghiệp vào EU, Hoa Kỳ » (25/6/2010) do Phòng Thông tin và Công nghệ Việt Nam tổ chức phối hợp với Hãng luật Miller & Chevalliers Chartered.

Đã nhấc a Dã án hã trã thã ng mĩ đa biên Liên Hiã p Châu Âu – Việt Nam Mutrap III

Từ đầu năm 2005, Mỹ áp dụng thuế biên nhập nội nhập khẩu trên một số doanh nghiệp. Cuối năm ngoái, biên pháp này lại được tái tổ, nhập khẩu và nhập khẩu giúp gì cho các doanh nghiệp Hoa Kỳ vì được gọi là Trung Quốc và nhập khẩu vào Mỹ, chỉ có điều là với nhãn hiệu “Made in Việt Nam”.

Nhật báo The Washington Post tại thủ đô Hoa Kỳ ngày 23/05/2011, đã có một bài viết về chủ đề này. Theo đó, các doanh nghiệp Trung Quốc vượt hàng rào thuế quan thuế của Hoa Kỳ để bán vào Mỹ được gọi trong phòng ng, nhập khẩu là sản phẩm mà họ chỉ tạo ra tại Việt Nam.

Tại California, chuyên gia kinh tế Nguyễn Xuân Nghĩa đã cho biết rõ hơn về bối cảnh và nguyên do của vấn đề.

Nguyễn Xuân Nghĩa: - Tôi có được biết tin đó theo dõi vấn đề này nên thấy rằng chúng ta có một truy vấn ng ngôn ngữ khá nhiều kết luận lý lẽ!

- Với bối cảnh thì Trung Quốc có nhập khẩu thuế của Mỹ và doanh nghiệp Mỹ đầu tư có vào Hoa Kỳ tìm nhân công rẻ để chỉ biên nhập khẩu gia nhập trong phòng ng, mà ta gọi là gia nhập cho tiến.

Các doanh nghiệp Trung Quốc và cả Đài Loan cũng học mà mua mã kỹ thuật đáng mà chỉ biên nhập khẩu hàng này bán qua Mỹ.

Khi cảnh tranh không nội với gia nhập thuế bên Trung, một số doanh nghiệp Hoa Kỳ mới kiên lên bộ Thủ nhập khẩu và vấn đề nhập pháp nhập khẩu nhập khẩu cách nâng mức thuế nhập khẩu trên hàng hóa của một số doanh nghiệp - chỉ không phải là thuế của mới loại gia nhập thuế bán vào Hoa Kỳ.

- Doanh nghiệp nào mà muốn thoát “số đen” thì phải chi tiền cho các luật sư Mỹ trong hiệp hội các doanh nghiệp gia nhập thuế Hoa Kỳ khi hàng năm họ duy trì danh sách các công ty đáng bộ phận. Số tiền lót tay đó cũng lên tới 12 triệu đô la cho không ít. Thấy ra, đây chỉ là một hình thức

bỏ hoặc mua để ch và làm tiến hành thô, dù rằng tới 60% hàng loạt này bán vào Hoa Kỳ là do các doanh nghiệp Mỹ lập ra tại Hoa Kỳ.

RFI : Nhưng vậy, không phải là tất cả gia công tại vào Mỹ để vượt qua mặt hàng rào thuế cao hơn? Sau đó thì kết quả ra sao?

Nguyễn Xuân Nghĩa: - Kết quả của biện pháp bỏ hoặc đó vẫn không bỏ về để các doanh nghiệp xuất gia công tại Mỹ. Nhưng xí nghiệp phải đóng cửa và sẽ nhân lực cho ngành này vẫn gia tăng phân nửa so với trước đây, nên cuối năm ngoái, họ xin tái thực hiện pháp này thêm năm nữa.

- Bây giờ, ta chuyển sang phía Trung Quốc. Các doanh nghiệp Trung Quốc bắt buộc nên lập hàng và gom tiến làm quá tranh đấu, tức là cũng tung tiến vào Mỹ - dĩ nhiên là trả cho người Mỹ - để vượt hàng rào thuế tại thị trường Hoa Kỳ và qua các công ty phân phối của Mỹ. Rồi cuối cùng thì các luật sẽ vượt hàng rào mà Mỹ có là chỉ có hai đấu như chuyển vận và kiện cáo này. Đó là mặt kết luận khác của truyện ngắn.

- Chuyển lý kết luận thì là nghiệp doanh gia Hoa Kỳ thay rằng Trung Quốc là "quốc gia đối tượng" - tức là có vấn đề về ngoại thuế nên bắt soát và hạn chế trong xuất khẩu. Mà doanh nghiệp của họ cũng thuế "diện đối tượng" vì bắt thuế biên thuế cao.

Hãy xoay cách khác, là nhìn vào mặt quốc gia không thuế diện đối tượng ngay bên kia biên giới của Quê Đông, Quê Tây. Đó là Việt Nam. Họ đem tiến và thực tế bỏ vào đấu trong mặt có nhân công còn rẻ hơn thì thuyết Quê Đông, để sản xuất gia công bán qua Mỹ để nhân hiệu "Made in Việt Nam". Tức là Việt Nam giúp Trung Quốc vượt hàng rào của Hoa Kỳ để xuất khẩu gia công tại vào Mỹ!

- Kết quả thì sản xuất khẩu gia công tại Trung Quốc vào Mỹ giảm mạnh tới gần một tỷ, sản gia công của Việt Nam tăng mạnh, từ hơn 150 triệu nay lên tới gần một tỷ. Còn sản nhập khẩu của Mỹ vẫn tăng, từ 58% của thời trước khi áp thuế chống bán phá giá nay lên tới 70%.

RFI : Đó là câu chuyện đấu tranh giữa Trung Quốc và Hoa Kỳ với hiệu ứng bất ngờ đối với Việt

Nam. Nhìn từ quan điểm và quy định của Việt Nam thì anh thấy thế nào?

Nguyễn Xuân Nghĩa: - Nhìn mặt khi và trong khá nhiều lĩnh vực, Việt Nam làm lợi cho Trung Quốc mà vốn tiếng nói của mình không hẳn Mỹ !

Một thí dụ cụ thể trong thương mại là xuất siêu với Mỹ bao nhiêu thì bù nhập siêu với Trung Quốc bấy nhiêu.

- Có lẽ Việt Nam chú trọng hình thức hơn thực chất, để thành tích biểu hiện hơn kết quả đích thực.

Năm kia, chương trình của chúng ta có nói đến việc Liên Hiệp Âu Châu than phiền Việt Nam xuất cảng xe đạp thép ra nước sản xuất tại Trung Quốc đem về dán nhãn. Chẳng lẽ ăn tiền ỉ.

Vì nông sản, ta nhập hết dầu và bán lợi cho thiên hạ và lãnh đạo khoe mình là đại gia và hết dầu. Cũng vì nông sản, Việt Nam xuất khẩu kẹo lạc, trong khi nhiều người dân phải ăn gạo Cam Bốt tuồn qua biên giới để lấy xăng dầu bán lại qua Miên, vì xăng của ta đắt quá nên rẻ hơn xăng Cam Bốt.

Trong ngành gỗ và đại gia đình, Việt Nam nhập rất nhiều gỗ loại tốt của Hoa Kỳ và cả Âu Châu rồi chế biến và bán ra ngoài mà cứ coi đó là thành tích xuất cảng của mình. Phần xuất cảng chỉ là nhân công, chẳng riêng Việt Nam bóc lột họ và có còn khả năng cung cấp gỗ nữa đâu ? Nhìn chuyện phi lý và đau lòng như vậy, lẽ sao cho xít ?

RFI : Nếu báo chí Hoa Kỳ đã nói đến việc này thì Chính quyền Mỹ hẳn nhiên cũng biết. Chính sách của Hoa Kỳ ra sao đối với Việt Nam ?

Nguyễn Xuân Nghĩa: - Nhìn trên tình thế với Hoa Kỳ thì Hoa Kỳ có chính sách ưu đãi Việt Nam về rất nhiều mặt, từ ngoại giao, thương mại đến giáo dục hay di trú.

- Tôi thì nghĩ rằng nếu bị t v y thì lãnh đ o ph i có k ho ch khai thác u th đó cho kinh t và xã h i Việt Nam, và ngăn ng a vi c doanh nghi p Việt Nam đ n c cho ng i khác ăn. Nh t là khi ng i khác đó l i đang gây v n đ ngoài Bi n Đông!

- Vì v y, có l Việt Nam nên rà soát l i vi c buôn bán v i Trung Qu c, nh t là nghi p v trao đ i t phát i biên gi i, đ có chính sách công khai và công b ng, v i đi u ki n là m t s Trung i ng y viên đ ng ch ng l i vi c này vì s gây thi t h i cho Trung Qu c!

Sau cùng, n u xu t kh u gi ng t vào M là có l i thì t i sao ta không k t h p v i nhà nh p kh u hay đ u t Hoa K đ th c hi n l y vi c đó mà ph i nh doanh nghi p Trung Qu c, mình có h c đ c công ngh gì cao siêu c a h đầu?

RFI : Anh m đ u b ng cách ví von là m t truy n ng ngôn. Anh có th rút ra vài câu cách ngôn v truy n đó không?

Nguyễn Xuân Nghĩa: - Truy n ng ngôn i đây là "th ng còng làm cho th ng ngay ăn".

- Còn v k t lu n thì th nh t, ph n ng b o h m u đ ch là b t l i cho đôi bên, ch có l i cho k xúi gi c. Th hai, kinh t th tr ng cũng nh ... th y l i. Ngăn n c n i này thì n c ch y n i khác, n u không khéo thì ta ch lãnh bùn và phèn chua !

Vì có ngày các doanh nghi p M l i v n đ ng đ đ a Việt Nam vào thành ph n đ i t ng ...